

Да плача ли?

Да плача ли кажи ми тъжна есен,
каж ми ли тебе си да изляя?
Бъв плач, в сълзи в последна песен
ли живота на сирака да възгя?
Но ти мълчиш?! Сал ветра студен
припева като лира в тъмнината
замира пак, захваща уморен
догде изчезне нейде в долината.

... Да плача ли? ...

Да плача ли кажи ми тъжна есен,
каж тебе ли тебе си да изляя?
Бъв плач, в сълзи в последна песен
ли живота на сирака да възгя?

а

Но ти мълчиш?! сал ветра студен
припева като лира в тъмнината
замира пак, захваща уморен
догде изчезне нейде в долината.

Плачете вий другари дъжделиви
гърмете с тресъци продирайте ноша
бошувайте и вие, о, гори мълкливи
ил земен ад ил земен красота...

Не плачете?! ~~Това не е добро~~ ^{доброто} ~~доброто~~ ^{доброто} ~~доброто~~ ^{доброто}
Уви, защо? за правда ли? къде е тя?
поглед сал един и аз ще заживея
нов живот на мир, на красота...

Все същата тъга... ноштите мълчалива,
ледени вериги се сякаш вливат в мен.
Сещам как в главата се олово прелива...
и пак сълзи... сълзи за слънчев ден.

Уви! стихия, гръм... и стонове на ада
потуква се небето - огнени езици
разливат се кат огнена грамада..
раздират се гърди на клетки мъченици.

